

ἜΤΟΣ Γ'.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 122

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 10

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 14 Ἰουνίου 1881.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΓΙΣΜΑΤΑ

Σκάνδαλον ἢ μετάθεσις τοῦ ἀξιοτίμου εἰσαγγελέως κ. Πετιμεζᾶ. Ἄλλ' ὑπάρχει τι πλεόν τὸ σκάνδαλίζον παρ' ἡμῶν; Τὸ πραξικόπημα τοῦτο θέλει γίνεαι βεβαίως ἀφετηρία καὶ ἄλλου παρομοίου, ὅπως καθ' ὅλα ἀφομοιωθῆ ἡ δικαιοσύνη, διότι ἡ ἀφομοίωσις ἐν τῷ βροβόρῳ εἶναι δημοκρατικὸς ὅρος ἐν Ἑλλάδι, ἄνευ τοῦ ὁποίου κινδυνεύει τὸ πολίτευμα.

Ἐν Ἰταλίᾳ γίνονται ἤδη διχδηλώσεις κατὰ τῆς Γαλλίας διὰ τὴν Τύνιδα, ὅπως ἐγένοντο ἄλλοτε διχδηλώσεις ὑπὲρ αὐτῆς, ὅτε διὰ τοῦ ἀρίστου ἀμκτός της ἐδημιούργει τὴν ἰταλικὴν ἐνότητα. Ἡ διχδήλωσις καὶ ἡ πραξολογία βασιλεύουσιν ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς καὶ ἐν Ἑλλάδι. Ἀφαιρέσατε ἀπὸ αὐτὰς τὴν διχδήλωσιν καὶ τὴν φράσιν καὶ ἀφηρέσατε τὰ τρίκα τέταρτα τῆς ἱστορίας τῶν δύο τούτων γεωγραφικῶν ἐκφράσεων, ὡς τὰς ἀπεκάλει ὁ πολὺς Μετερνίχος.

Κατὰ τὸν *Φορολογούμενον* τῶν Πατρῶν, ὁ εἰσπράκτωρ τοῦ δήμου Ψωφίδος ἐξελεγχθεὶς εὔρεθη ἐλλειμματικὸς δρ. 14 χιλ. Ἀπολογεῖται δὲ κατὰ τρόπον χαριέστατον, μαρτυροῦντα, ὅτι τὸ κατάρχον πνεῦμα ἐν ταῖς ἀνωτέροις βαθμῶσι τῆς διαχειριστικῆς τοῦ Κράτους ἱεραρχίας ἐπέδρασε

θαυμασίως καὶ ἐπὶ τῶν κατωτέρων καὶ ὅτι τὸ παράδειγμα τῶν ἀνωτέρων ἐγένετο ἀπαράσλευτος κανὼν τῆς δικαγωγῆς τῶν κατωτέρων.

Διεδόθη, ὅτι ἀπαγορεύεται τοῖς στρατιώταις καὶ ὑπαξιωματικοῖς ὁ εἰς τὸ νέον Φάληρον περίπατος. Ἐὰν τοῦτο οὕτως ἔχει, δὲν εἶναι οὔτε τὸ πρῶτον, οὔτε τὸ μόνον παρκατάρχων ἐν τῷ ἡμετέρῳ στρατῷ, ὅστις δὲν ἐγνώρισέ ποτε εἰμὴ τὰς πικρίας τοῦ στρατιωτικοῦ βίου. Οἱ στρατιῶται, συμμορφούμενοι ἀκριβῶς πρὸς τὰς διατάξεις τῆς κληρῆς καὶ στρατιωτικῆς συμπεριφορᾶς, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ θεωρῶνται καθ' ὅλα ἔτοι πρὸς τοὺς ἄλλους πολίτας. Ἡ στολὴ μάλιστα πρέπει νὰ ᾔνηι δι' αὐτοὺς ἀφορμὴ προτιμῆσεως, καὶ οὐχὶ ἀδικῶν ἐνοχλήσεων.

Ἐντροπήν διὰ τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν θεωρεῖ ὁ Ἀσμοδαῖος τὴν μετὰ κακούργων κήθειρξιν τοῦ Μικράκη, διὰ τὸ τρισύνθετον καὶ τὰς ἄλλας θεωρίας τοῦ ἀνδρός. Ὁ Μικράκης νομίζει ἐκυτὸν προφήτην, ὅπερ δὲν φαίνεται ἡμῶν ἀντικείμενον κατὰδιδόξως δικαστικῆς. Ὅπωςδὴποτε ἡ κοινὴ συνείδησις ἐξεγείρεται βλέπουσα πάσχοντα ἀτυχῆ ἄνθρωπον διὰ τὰς δοξασίας του, ὅτε μάλιστα τόσα ἐγκλήματα ἔμειναν καὶ μένουσιν ἀκαταδίωκτα παρ' ἡμῶν. Ἐνδεδειγμένη φαίνεται ἡμῶν ἐπὶ τῆς προκειμένης περιστάσεως ἡ Ἀνωτάτη Χάρις, καὶ τούτην πεποιθότως ὑπὲρ τοῦ πάσχοντος ἐπικαλούμεθα.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Περὶ Φκλήρου θὰ γράψωμεν ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον περιοριζόμενοι σήμερον νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὰ πάντα ἐκεῖ εὔρομεν ἐν ἀρμονίᾳ ἀποτυχίας.

Ὁ κ. Κουμουνοῦρος καὶ ὁ κ. Ῥικάκης ἐδροσίζοντο προχθὲς ἐν Φκλήρῳ, ὅπου φίλος μᾶς τις ἰδὼν αὐτοὺς ἀνέκραξεν: Αὐτοὶ τὸ ῥιζαν ἔξω.

Αἱ ἐφθαρμέναι βραχίαιδες τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀντικατεστάθησαν διὰ νέων δικταγῆ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. Σωτηροπούλου. Ποῦ νὰ ἤξευρεν, ὅτι τὸ ἀπροχώρητον δὲν θὰ τὸν ἄφινε νὰ τὰς χαρῆ!

Καὶ ἡμεῖς ἀνυχράφομεν εὐχαρίστως τὴν ἀπονομὴν τοῦ παρασήμεου πρὸς δύο ἀξίους καὶ μετριόφρονας καλλιτέχνους, τοὺς ἀξιοτίμους κκ. Αὐγερινὸν καὶ Λύτρην. Ἐὰν ἐδίδοτο πάντοτε οὕτω τὸ παρᾶσημον, ἤθελεν ἔχει τὴν ἀξίαν, ἣν πρὸ καιροῦ ἀπώλεσεν.

Τὸ καλλίτερον καὶ τελειότερον ὄλων ἐκ τῶν ἐν τοῖς λουτροῖς τοῦ κ. Δαμσκηνοῦ, εἶναι τὸ ὠρτικὸν σιδηροῦν τουρνίκου εἰς τὴν εἴσοδον ἀμέσως, διὰ χιλιᾶδας κόσμου ἱκανὸν νὰ τοὺς ἀριθμήσῃ ἕνα πρὸς ἕνα, ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου σφάλματος, εἰσερχομένους. Ἀλλὰ ποῦ κόσμος νὰ πληνηθῆ εἰς τὰ λουτρά ἐκεῖνα;

Ἐπιδημίαι καθρεπτῶν ἐφέτος. Καθρέπται ἐν ὑπκίθρῳ εἰς τοῦ Τσόχα. Καθρέπται ἔξωθεν τοῦ ξενοδοχείου τοῦ Φκλήρου ἀπέναντι τῆς θαλάσσης! Μηνίαι πρὸς τοὺς καθρέπτας. Ἐπιζητοῦμεν φαίνεται τὸ ἰδανικὸν τοῦ τρόπου νὰ ἰδοῦμεν τέλος πάντων τὰ μοῦτρα μας ἐν κατόπτρῳ, εἰς ὃ χάλε εὐρέθημεν.

Εἰδήσεις μεγάλης σπουδαιότητος ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων.

Ὅτι ὁ κ. Λοιδωρικιώτης ἀνέστησε τὸν σκύλον τοῦ κ. Γαβουλάρη.

Ὅτι ὁ Σύδκρις οὐδὲν ἔχει κοινὸν πρὸς τὸν Τύννητα.

Ὅτι ὁ Βῶλος δὲν γράφεται μὲ ὁ μικρόν.

Ὅτι ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ Φκλήρου ἐτοποθέτησε καταλλήλως τὸ ξενοδοχεῖον, διότι ἐφκντάσθη ὅτι ἡ προκουμαία μετὰ πενήτηντα ἔτη θὰ ἐκταθῆ πρὸς τὴν θάλασσαν.

Ὅτι ἀφίκετο ἐκ Μεσολογγίου ὁ κ. Κουτζουλέρης.

Ὅτι ὁ κ. Κρακμάνος ἀφίχθη αἰσίως ἐξ Εὐρώπης καὶ ὅτι θέλει ζητήσῃ ἱκανοποίησιν δι' ὅσα ἐμηχανεύθησαν καὶ ἐφλυάρησαν οἱ ἐντρεπόμενοι νὰ τὸν ἴδωσιν!

Ὅτι ἀφίκετο ὁ κ. Ἀνκατωμένος.

Ὅτι ὁ Διᾶγγελης πρὸ ἐξ ἐτῶν ἐξώδευσε ὀλίγα χρημᾶτα εἰς δικηγόρους κτλ. ἕως οὗ ἐξέληθη τῶν φυλακῶν, εἰς ἃς μέχρι τῆς σήμερον θὰ εὐρίσκετο.

Ὅτι ὁ κ. Κουμουνοῦρος σὺν τοῖς ἄλλοις δὲν εὐθύνεται καὶ διὰ τὰ γραφόμενα ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πνεύματι.

Ὅτι ὅστις μετακίνει εἰς τὴν θάλασσαν, μετὰ τὴν κατασκευὴν τῶν λιμνῶν τοῦ κ. Δαμσκηνοῦ, εἶναι τρελλός.

Ὅτι τὴν κλίμακα τοῦ ξενοδοχείου τοῦ Φκλήρου εἰμποροῦν ἀκόπως νὰ ἀνέρχωνται καὶ οἱ προγᾶστορες!

Ὅτι εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἐκπαιδευτηρίου Ἀντωνιάδου διεκρίθησαν οἱ εὐφρεῖς νέοι Κατσουλιέρης, Μπαρδακίδης, Κακαλέθης καὶ Στραβομύτης.

Ὅτι ὑπάρχει ἐλπίς πολλὰ καὶ τῶν ἀναχωρουσῶν ὀθωμανικῶν οἰκογενειῶν νὰ ἐπκνέλθωσιν εἰς τὰς ἐκχωρηθείσας ἐπαρχίας, ἅμα αἱ χανοῦμισαι πεισθῶσιν, ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ φορῶσι τὰ γιασμακία.

— Ποῦ βρίσκεται, Γιάννη, ἡ Θηβαϊκὴ βρωμοδουλειά;
— Τὶ κουτὸς ποῦ εἶσαι, καυμένη Κώστα, ἀφοῦ ἐπέρασεν τὴ φουρτουνὰ τοῦ Καβοδόρου βλαστῆμα τὰ.